

סמינר מסכם 12-13/2/23 | כא'-כב' בשבט תשפ"ג תוכנית אלומות מחזור ג

בחרנו לצאת למסע, ללכת אל האל
נובע. מסע שבסופו השענו לתובנות
לא רק על מערכת החינוך, מוסדות
להכשרת מורים, אקו-סיסט וניהול,
אלא בעיקר על עצמנו. מסע שבמהלכו
הפכנו משיבולים בוצות לאלומה
אחת, קרובה ומשובשת. הסמינר
המסכם התקיים בסימון של סגירת
מעשים וסיכום של שנה משמעותית
ואינטנסיבית.

מעגל אחד נסגר ביום הראשון. במפגש בהובלתו של **צביקה שפירא**. צביקה פגש אותנו לראשונה בסמינר הפתיחה שהתקיים בקיבוץ צובא לפני שנה. בסמינר הפתיחה הוא הוביל תהליך של היכרות וגיבוש ראשוניים. מאז נפגשנו עוד פעם אחת. במפגש הנוכחי הוא הוביל סיכום אישי וקבוצתי באמצעות ציור. בשלב הראשון כל אחד מהעמיתים קיבל קנבס, מכחול וצבעים. התבקשנו לצייר את המסע האישי שעברנו במהלך השנה: הציפיות שלנו, אוצרות שמצאנו, מה למדנו על עצמנו ומה אנחנו מתכוונים לקחת איתנו להמשך. לאחר הציור התחלקנו לקבוצות ושוחחנו על היצירות שיצרנו, בהתאם למסורת ה"מעניין ש... / שמת ליב ש..." שהתקיימה לאורך כל אלומות ג'. בחלקה השני של הפעילות התחלקנו לארבע קבוצות. וכל קבוצה יצרה יצירה שתארה שלב משמעותי במהלך הסמינר: מפגש הפתיחה, ההאקתון, הסמינר בהולנד והסיום. בסיכום עלה שכוחה של הקבוצה נטוע בחיבור הבין-אישי בין חבריה.

טקס חלוקת תעודות הסיום של מחזור ג'

עוד מעגל משמעותי שהסתיים ביומו הראשון של הסמינר היה טקס חלוקת תעודות הסיום של מחזור ג'. כיבדו אותנו בנוכחותם צוות הניהול ממינהל עובדי הוראה, נשיאי מכללות, ראשי בתי ספר וחוגים באוניברסיטאות, ונציגים מאגף עתודות ישראל. בעלי התפקידים העניקו תעודה לנציגי המוסד בתוכנית. ההערכה לבוגרי התוכנית ניכרה במילים החמות שאמרו בעלי התפקידים במהלך הטקס.

בדומה לצביקה שפירא, גם את ד"ר דניאל שני פגשנו בסמינר הפתיחה. וכמו בסמינר הראשון, גם הפעם יצאנו לשוטט בהליכה דיאלוגית, הפעם בחשיבה רפלקטיבית על השינויים שעברנו במהלך השנה. לאחר ההליכה נפרסו בפנינו תוכניות הסמינרים השונים שהשתתפנו בהם במהלך השנה, והניוזלטר שכתבנו על כל על כל אחד מהם.

התבקשנו לכתוב מילים שמושכות את תשומת הלב שלנו ולתלותן על הקיר. המילים יצרו פסיפס שתיאר את התובנות שלנו מהשנה שחלפה, וניכר היה הדמיון במילים ובפעולות שהעמיתים החשיבו למשמעותיים. בחלקה האחרון של הפעילות יצרנו משחקים הקשורים לתוכן, לתהליך, לעיקרון או למקום כלשהו שפגשנו במהלך התוכנית.

ה"בוקר טוב" של הסמינר האחרון היה שילוב של "בוקר טוב" ו"סיפור ישראל" של סאז אלומות, סוז של "שבית ביסטאנס". יואו הראשון של הסמינר התחיל ב"בוקר טוב" שהעבירה סילביה, ויואו השני של הסמינר התחיל בבוקר טוב של יעקב. יואו הראשון של הסמינר הסתיים בתאטרון פלייבק עם סיפורי אלומות, שילוב באופן הומוריסטי את חוויות אותו היום עם חוויות מהסמינרים הקודמים.

מעבר למעגלים הללו נסגרו עוד כמה מעגלים קטנים, שבזכותם הסמינר הסתיים באופן ייחודי

סגירת המעגל האחרון הייתה למעשה סגירה של השנה כולה, והיא מהווה במידה מסוימת מודלינג לגמישות ולקבלת החלטות בתנאי אי ודאות - שהן בסיס חשוב בניהול. הסמינר האחרון עמד בצילו של גל המחאה נגד הרפורמה המשפטית. ביומו השני של הסמינר התקיימה השבתה שכללה הפגנה גדולה בירושלים. עמיתים אחדים ביקשו לקצר את היום כדי שיוכלו להצטרף למחאה. לאחר התייעצות עם יעקב הוחלט לאפשר לנו, העמיתים, להחליט אם לקצר את הסמינר או לקיימו כמתוכנן. לאור זאת, בתום ה"בוקר טוב" של היום הראשון ולאחר דיון קצר נערכה הצבעה בשאלה אם להשאיר את הלו"ז המתוכנן או לקצרו. ברוב של 11 (מול 10 קולות) הוחלט לקצר את הלו"ז כך שהיום אכן יסתיים מוקדם יותר. וכך בצוהרי יומו השני של הסמינר, ולאחר מפגש סיכום, סגרנו את המעגל הגדול מכולם - שנה של אלומות. נפרדנו כך, הבטנו זה בזו. הלב המה ונפרדנו בתקווה (סמדר שיר). אבל זו לא הייתה פרדה, רק פתיחה של מעגל נוסף - הצטרפות לחברי רשת הבוגרים.

יונתן גיאת, 2023, וואטסאפ אלומות ג'

הנה אחת
ועוד אחת
ועוד
צַרְרְתִי בְיָד
מְכַל הַתְּלָמִים שֶׁבַשְׂדָּה
לְבָנוֹת וְשָׁחֲרוֹת
קְצָרוֹת וְאַרְכוֹת
כְּפּוֹפוֹת וְזִקּוּפוֹת
וְיִהְיוּ לְאַלְמָה
שֶׁל שְׁבָלִים
נוֹשְׂאוֹת בָּר
וְרֹאשֵׁיהֶן מְעַטְרִים
בְּגָרְעִינִים מְלֵאִים וְזֵהוּבִים
כְּמוֹ כֶּתֶר

וּמִתְנַדְּדוֹת הֵן וְנוֹגְעוֹת זוֹ בְּזוֹ
וּמִתְרַחֲקוֹת
כְּאִלוֹ מְשִׁיחוֹת זוֹ עִם זוֹ
וְלַעֲצָמָן
וְהָרוּחַ בִּינֵיהֶן בָּאָה וְהוֹלֶכֶת
וְהֵן בָּאוֹת וְהוֹלְכוֹת
כְּמוֹתָה
וְשָׁבוֹת כָּל אַחַת
לְמִקּוֹמָה שֶׁבַשְׂדָּה
לְהִיּוֹת
אַלְמָה
שֶׁל אֹר

רַעַל אֶפְנֵי שְׁהַיּוֹזְאֵלְךָ הָאֲחֵרֹן
נַחֲמָא,
זֶה הַמָּאן אֶהוּבֹת אֶסְאֵל
הַתּוֹכְנִית: יַעֲקֹב, סִילְבִיָּה,
אִילֹכָה וְתַמָּר.
הַמָּאן תּוֹבָה עַל שְׁנִיּוֹתֶיךָ אוֹתָנוּ
בְּחִסָּד שֶׁעֲבַרְנוּ בְּחֵלֶק הַשָּׁנָה.
תּוֹבָה עַל הָאֲרִצָּן, הַחֲשִׁיבָה עַל
הַפְּרִיטִים, הָאֲכַפְתִּיּוֹת,
הַהִקְשָׁבָה, הַנְּכִינּוֹת אֶהֱתַאֵם
כְּשֶׁבִיקְשֵׁנוּ, וְבַעֲיֶקֶר עַל הַבִּצְאָה
הַאֵין-סוּפִית. בְּאֶעֱצִיבְכֶם זֶה לֹא
הִיָּה אוֹתָנוּ צִבְרִי.

כתבה: ד"ר הדס ולן, המרכז האקדמי לוינסקי-וינגיט